

ประกาศ กคพ.

(ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๖

เรื่อง กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ
ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๒) และมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ กคพ. จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศ กคพ. (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๖ เรื่อง กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้คดีความผิดทางอาญาตามกฎหมายที่กำหนดเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดคดีพิเศษเพิ่มเติมตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) (ก) (ข) (ค) (ง) หรือ (จ) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เฉพาะความผิดซึ่งมีรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศนี้ และอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษมีคำสั่งให้ทำการสอบสวน เป็นคดีพิเศษที่จะต้องดำเนินการสืบสวนและสอบสวนตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษในกรณีที่มีข้อโต้แย้งหรือข้อสงสัยว่าการกระทำความผิดใดตามบัญชีท้ายประกาศเป็นคดีพิเศษหรือไม่ ให้ กคพ. เป็นผู้ชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการคดีพิเศษ

บัญชีท้ายประกาศ กคพ.

(ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๖

ออกตามความในมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑)

แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

๑. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีมูลค่าอาหารตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปหรือมีจำนวนผู้เสียหายตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป

๒. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยา

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีมูลค่ายาตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป หรือมีจำนวนผู้เสียหายตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป

๓. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีมูลค่าเครื่องสำอางตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป หรือมีจำนวนผู้เสียหายตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป

๔. คดีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๒๘๗/๑ และมาตรา ๒๘๗/๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) มีการกระทำความผิดผ่านสื่อออนไลน์ รวมถึงสื่อดิจิทัลประเภทต่าง ๆ เชื่อมโยงระหว่างประเทศ และได้รับคำร้องขอจากหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานต่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศ หรือองค์กรเอกชน ที่มีวัตถุประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชน

(๒) มีผู้กระทำความผิดที่มีลักษณะต่อเนื่อง เป็นเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๕. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่มีมูลน่าเชื่อว่ามี การปล่อยกู้ให้แก่บุคคลตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือมีมูลค่าเงินปล่อยกู้ตั้งแต่สามสิบล้านบาทขึ้นไป

๖. คดีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๔๕ มาตรา ๑๔๖ และมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด ที่มีรายละเอียดอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) มีปริมาณยาเสพติดให้โทษของกลาง ตั้งแต่ห้าร้อยกิโลกรัมขึ้นไป

(๒) มีมูลค่ายาเสพติดของกลางตามที่สำนักงาน ป.ป.ส. ประเมิน ตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป

(๓) มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ตั้งแต่สามร้อยล้านบาทขึ้นไป

(๔) เป็นคดีที่สำนักงาน ป.ป.ส. หรือกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด สำนักงานตำรวจ

แห่งชาติเห็นว่ามี ความซับซ้อน และร้องขอให้ เป็นคดีพิเศษ